

31984L0005

L 8/17

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

11.1.1984

DRUGA DIREKTIVA SVETA
z dne 30. decembra 1983
o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil

(84/5/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je Svet z Direktivo Sveta 72/166/EGS ⁽⁴⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 72/430/EGS ⁽⁵⁾, približal zakonodajo držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in uveljavitvi obveznosti zavarovanja te odgovornosti;

ker člen 3 Direktive 72/166/EGS zahteva, da vsaka država članica sprejme vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je civilna odgovornost pri uporabi vozil, ki izvirajo z njenega ozemlja, pokrita z zavarovanjem; ker naj se obseg kritja odgovornosti in pogoji zavarovalnega kritja določijo na podlagi teh ukrepov;

ker še vedno obstajajo pomembne razlike med zakonodajami različnih držav članic glede obsega obveznosti zavarovalnega kritja; ker te razlike neposredno vplivajo na vzpostavitev in delovanje skupnega trga;

ker je upravičena zlasti razširitev obveznosti zavarovalnega kritja, ki bi vključevala odgovornost, nastalo v zvezi z materialno škodo;

ker morajo vsote obveznega zavarovanja oškodovancem v vsakem primeru zagotavljati ustrezno odškodnino ne glede na državo članico, v kateri je prišlo do nesreče;

ker je treba pripraviti določbo za organ, ki bo jamčil, da oškodovanec ne bo ostal brez odškodnine, če bo nesrečo povzročilo nezavarovano ali neznano vozilo; ker je pomembno, da se brez spreminjanja določb, ki jih uporabljajo države članice v zvezi z subsidiarno ali nesubsidiarno naravo odškodnine, ki jo plača ta organ, in pravil, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom odškodninskih pravic, zagotovi, da se lahko oškodovanec take nesreče obrne neposredno na ta organ kot na prvo točko za stike; ker je treba dati državam članicam možnost, da uporabijo določene omejene izjeme v zvezi s plačilom odškodnin s strani tega organa in zagotovijo, da se lahko odškodnina za materialno škodo, ki jo povzroči neznano vozilo, omeji ali izključi zaradi nevarnosti goljufije;

ker je v interesu oškodovancev, da se učinki nekaterih izključitvenih določb omejijo na odnos med zavarovateljem in osebo, odgovorno za nesrečo; ker lahko v primeru ukradenih ali s silo pridobljenih vozil države članice seveda določijo, da to odškodnino plača zgoraj omenjeni organ;

⁽¹⁾ UL C 214, 21.8.1980, str. 9 in UL C 78, 30.3. 1982, str. 17.

⁽²⁾ UL C 287, 9.11.1981, str. 44.

⁽³⁾ UL C 138, 9.6.1981, str. 15.

⁽⁴⁾ UL L 103, 2.5.1972, str. 2.

⁽⁵⁾ UL L 291, 28.12.1972, str. 162.

ker lahko države članice, da bi ublažile finančno breme tega organa, uvedejo določbo o uporabi nekaterih franšiz, kadar ta organ zagotavlja odškodnino za materialno škodo, ki so jo povzročila nezavarovana vozila ali, kjer je primerno, ukradena ali s silo pridobljena vozila;

ker je treba družinskim članom zavarovanca, vozniku ali katerikoli drugi odgovorni osebi zagotoviti zaščito, primerljivo s tisto za tretje stranke, v vseh primerih telesnih poškodb;

ker je odprava preverjanja zavarovanja pogojena z jamstvom nacionalnega zavarovalnega biroja državi gostiteljici, danega za odškodnino za škodo, ki jo povzročijo vozila, ki izvirajo z ozemlja druge države članice; ker je najprimernejši kriterij za določitev, ali vozilo izvira z ozemlja te države članice, registrska tablica države; ker je treba v ta namen spremeniti prvo alineo člena 1(4) Direktive 72/166/EGS;

ker naj se glede na začetno stanje v nekaterih državah članicah, ki se na eni strani nanaša na minimalne vsote in na drugi strani na kritje in franšize, ki jih uporablja zgoraj omenjeni organ v zvezi z materialno škodo, pripravi določba o prehodnih ukrepih glede postopnega uvajanja v tistih državah članicah iz določb direktive, ki se nanašajo na minimalne vsote in odškodnino za materialno škodo s strani tega telesa,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Zavarovanje iz člena 3(1) Direktive 72/166/EGS obvezno krije oboje, materialno škodo in telesne poškodbe.

2. Vsaka država članica zahteva, da so vsote, za katere je takšno zavarovanje obvezno, najmanj:

— v primeru telesne poškodbe 350 000 ekujev, če je samo en oškodovanec; če posamezni odškodninski zahtevek vključuje več kot enega oškodovanca, se ta vsota pomnoži s številom oškodovancev,

— v primeru materialne škode 100 000 ekujev na odškodninski zahtevek, ne glede na število oškodovancev, kar pa ne vpliva na višja jamstva, ki jih lahko določijo države članice.

Države članice lahko namesto zgornjih minimalnih vsot zagotovijo minimalno vsoto 500 000 ekujev za telesno poškodbo, če vključuje posamezni odškodninski zahtevek več kot enega oškodovanca, ali v primeru telesne poškodbe in materialne škode minimalno skupno vsoto 600 000 ekujev na odškodninski zahtevek, ne glede na število oškodovancev ali naravo škode.

3. Za namene te direktive pomeni „eku“ obračunsko enoto, kot je opredeljena v členu 1 Uredbe (EGS) št. 3180/78 ⁽¹⁾. Menjalna vrednost v nacionalni valuti se sprejme za naslednje štiriletno obdobje od 1. januarja prvega leta vsakega obdobja, ki se dobi na zadnji dan predhodnega septembra, za katerega so na voljo menjalne vrednosti ekuja za vse valute Skupnosti. Prvo obdobje se začne 1. januarja 1984.

4. Vsaka država članica ustanovi ali pooblasti organ z nalogo zagotavljanja odškodnine najmanj do mejnih vrednosti zavarovalne obveznosti za materialno škodo ali telesne poškodbe, ki jih povzroči neznano vozilo ali vozilo, ki ne izpolnjuje zavarovalne obveznosti iz odstavka 1. Ta določba ne vpliva na pravico države članice v zvezi z odškodnino s strani tega organa kot subsidiarno ali nesubsidiarno in pravico, da pripravi določbo o poravnavi zahtevkov med tem organom in osebo ali osebami, odgovornimi za nesrečo in drugimi zavarovatelji ali organi socialne varnosti, ki so dolžni dati odškodnino oškodovancu v zvezi z isto nesrečo.

Oškodovanec se lahko v vsakem primeru obrne neposredno na organ, ki mu je na osnovi podatkov, ki jih zagotovi na njegovo zahtevo, dolžan dati utemeljen odgovor v zvezi s plačilom odškodnine.

Vendar lahko države članice izključijo plačilo odškodnine s strani tega organa osebam, ki so prostovoljno vstopile v vozilo, ki je povzročilo materialno škodo ali telesno poškodbo, če lahko organ dokaže, da so vedele, da je nezavarovano.

Države članice lahko omejijo ali izključijo plačilo odškodnine s strani tega organa v primeru materialne škode zaradi neznanega vozila.

V primeru materialne škode, ki jo povzroči nezavarovano vozilo, lahko tudi določijo franšizo do največ 500 ekujev, za katero lahko odgovarja oškodovanec.

Poleg tega lahko vsaka država članica uveljavlja svoje zakone in druge predpise za plačilo odškodnine s strani tega organa, kar pa ne vpliva na drugo prakso, ki je za oškodovanca ugodnejša.

⁽¹⁾ UL L 379, 30.12.1978, str. 1.

Člen 2

1. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se vsi zakonski predpisi ali pogodbeni določbe, ki jih vsebuje zavarovalna polica, izdana v skladu s členom 3(1) Direktive 72/166/EGS, ki izključujejo iz zavarovanja uporabo ali vožnjo:

- oseb, ki za to nimajo izrecnega ali implicitnega dovoljenja, ali
- oseb, ki nimajo voznškega dovoljenja za vožnjo takega vozila, ali
- oseb, ki kršijo zakonske tehnične zahteve v zvezi s stanjem in varnostjo tega vozila,

za namene člena 3(1) Direktive 72/166/EGS štejejo za neveljavne v zvezi z odškodninskimi zahtevki tretjih oseb, ki so bili oškodovanci nesreče.

Vendar se lahko predpis ali določba iz prve alineje uveljavlja proti osebam, ki so prostovoljno vstopile v vozilo, ki je povzročilo materialno škodo ali telesno poškodbo, če lahko zavarovatelj dokaže, da so vedele, da je bilo vozilo ukradeno.

Države članice imajo — v primeru nesreč, ki se zgodijo na njihovem ozemlju — možnost, da ne uporabijo določbe v prvem pododstavku, če lahko oškodovanec dobi odškodnino za škodo od organa socialne varnosti.

2. Za ukradena in s silo pridobljena vozila lahko države članice določijo, da plača odškodnino namesto zavarovatelja organ, naveden v členu 1(4), po pogojih iz odstavka 1 tega člena; če vozilo izvira z ozemlja druge države članice, ta organ ne sme vložiti zahtevka do nobenega organa v tej državi članici.

Države članice, ki zagotovijo, da plača odškodnino v primeru ukradenih in s silo pridobljenih vozil organ, naveden v členu 1(4), lahko v zvezi z materialno škodo določijo franšizo do največ 250 ekujev, za katero odgovarja oškodovanec.

Člen 3

Družinski člani zavarovanca, voznik ali katera koli druga oseba, ki je v primeru nesreče odgovorna po civilnem pravu in katere odgovornost je krita z zavarovanjem iz člena 1(1), ni izključena iz zavarovanja v zvezi s telesnimi poškodbami iz naslova tega odnosa.

Člen 4

Prva alineja člena 1(4) Direktive 72/166/EGS se nadomesti z naslednjo:

„— ozemlje države, katere registrsko tablico ima vozilo; ali“.

Člen 5

1. Države članice spremenijo nacionalne predpise v skladu s to direktivo najpozneje do 31. decembra 1987. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Tako spremenjeni predpisi se začnejo uporabljati najpozneje 31. decembra 1988. 9

3. Ne glede na odstavek 2:

(a) ima Helenska republika rok do 31. decembra 1995, da poveča jamstva na vrednosti, ki se zahtevajo v členu 1(2). Če si vzame to možnost, mora jamstvo v primerjavi z vsotami, navedenimi v tem členu, doseči:

- več kot 16 % najpozneje do 31. decembra 1988,
- 31 % najpozneje do 31. decembra 1992;

(b) druge države članice imajo rok do 31. decembra 1990, da povečajo jamstva na vrednosti, ki se zahtevajo v členu 1(2). Države članice, ki izkoristijo to možnost, morajo do datuma, navedenega v odstavku 1, povečati jamstva najmanj za polovico razlike med jamstvi, ki so veljavna 1. januarja 1984, in vsotami iz člena 1(2).

4. Ne glede na odstavek 2:

(a) lahko Italijanska republika določi, da znaša do 31. decembra 1990 franšiza iz petega pododstavka člena 1(4) 1 000 ekujev;

(b) lahko Helenska republika in Irska določita, da:

- se odškodnina za materialno škodo s strani organa iz člena 1(4) izključi do 31. decembra 1992,
- znaša do 31. decembra 1995 franšiza iz petega pododstavka člena 1(4) in franšiza iz drugega pododstavka člena 2(2) 1 500 ekujev.

Člen 6

1. Komisija najpozneje do 31. decembra 1989 predloži Svetu poročilo o stanju v državah članicah, ki izkoristijo prehodne

ukrepe iz člena 5(3)(a) in (4)(b), in, če je primerno, predloži predloge za pregled teh ukrepov z vidika razvoja.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 30. decembra 1983

2. Komisija najpozneje do 31. decembra 1993 predloži Svetu poročilo o napredku pri izvajanju te direktive in, če je primerno, predloži predloge zlasti v zvezi s prilagoditvijo vsot iz člena 1(2) in (4).

Za Svet

Predsednik

G. VARFIS